

tander

anlegg for de folkevalgte om
sjettt og økonomiplan for
kommende 4-års perio-

ubbene forsøker å forlede
lesere til å tro noe annet.
rtige påstander blir heldigvis
e mer sanne om de gjentas
nge ganger.

videre er det jo slik at det
vært et stort flertall i kom-
nestyret for å sette i gang de
e av de store prosjekter Ha-
nå er i ferd med å fullføre.
gentlig er det bare kulturhu-
det virkelig sto strid om. Og
synes det også som om Ap,
store hovedmotstander mot
urhuset, er tilfredse med det
rt ferdige resultat og gleder
til Dronningen kommer for
ste glans over åpningen tid-
2014. Heldigvis.

å er det mer enn to år si-
BBLs ordfører sa takk for
etter 12 år. Hamars største
rsvandling i nyere er snart
nomført. Det faktum kan
ligvis ikke reverseres via
rbrev.

g håper de nevnte skriben-
eretter vil skue framover og
me med gode forslag til vi-
by- og kommuneutvikling
utte å ergre seg over at BBL,
men med politikere fra andre
ier, la til rette for at Hamar
store rette en noensinne
kalle seg Innlandshoved-
en.

Meyer

g fremtid

da de er vanskelig å gjen-
e.

neratorene inneholder fle-
nn av et mineral som utvin-
Kina og legger store områ-
de med forurensning.

ndmøller er et mellomsteg
får andre energikilder som
ngt mindre miljøskadelig,
arme blir stadig mer brukt
et vil sikkert bli flere kil-

em skal betale kostnadene
fjerne vindmøllene?

tte er noen av de tekniske
pene i tillegg til de store
eggelsene for naturen og
lemer for mennesker som
øllene tett innpå seg.

ein Hervland

VENTETID: Men alle har kanskje noe de venter på? Og da kan det vel også passe med ordet «påventstid»? skriver Jens Haugan.

FOTO: TROND LILLEBO

Mens vi venter på jula

Språkåret: Det er kanskje litt tidlig å skrive om jula? Kanskje vi skal vente litt til?

MENINGER

Jens Haugan

Ipåvente av jula har en jo all-
tids advent å kose seg med.
Hvorfor sier man da ikke like
godt «påventstida» i stedet
for «adventstida»?

Ordet «påvente» finnes ikke på
nynorsk i det hele tatt. Så det er
grunnen til at jeg skriver på bok-
mål denne gangen. Men selv om
bokmål har ordet «påvente», har
en ikke noe ord «påventetid» el-
ler «påventstid». Men uttrykket
«i påvente av» betyr jo i praksis
det samme.

«I påvente av ...» er ellers selv-
sagt det samme som å vente på
noe. Dette er én grunn til at et
slikt ord ikke passer så godt i ny-
norsk. Det er ei litt kunstig sam-
mensetning.

“ «Advent» kommer av det latinske
verbet «advenire», som betyr å komme
eller ankomme. Det var Jesus som kom, og
som symbolsk kommer igjen hvert år.

Mest sannsynlig er ordet «på-
vente» laga som ei fornorsking av
det tyske «Erwartung». Verbet
«erwarten» betyr nettopp «å
vente på» eller «forvente», og «i
påvente av» kan også bety å ha
forventninger.

■ Det er mange som har store
forventninger til jula, og mange
venter spent på julaften. Denne
vente- og forventningstida kan
virke lang for noen.

Men på kalenderen finner man
1. advent som den offisielle opp-
starten av denne ventetida. Fire
søndager, og så er ventetida ende-
lig over.

Mens vi altså driver og venter
på norsk, handler adventstida
egentlig om at noe eller noen
kommer. Selve ordet «advent»
kommer av det latinske verbet
«advenire», som betyr å komme
eller ankomme.

Det var selvsagt Jesus som kom,
og som symbolsk eller rituelt
kommer igjen hvert år.

■ Det norske ordet «vente»
kommer av gammelnorsk «væn-
ta» eller «vætta» (med assimi-
asjon av nt til tt), som igjen henger

sammen med substantivet «vân»
(også «vón»), dvs. «von» eller
«håp». Det å vente er altså å ha
håp om at noe skjer.

I tysk finner en verbet «vone»
som «wähnen», mens substanti-
vet er «Wahn». Betydninga til
«wähnen» er også å tro eller
håpe, mens «Wahn» er (sykelig)
innbilning eller å ha ei falsk me-
ning.

Her finner man også ordet
«Wahnwitz», som er lånt i norsk
som «vanvidd». Forstavinga eller
prefikset «van-« hadde en også i
gammalnorsk, og betydninga var
«å mangle noe». Den samme
ordrota finnes i verbet «vante».

I de germanske språka tysk og
nederlandsk smelta betydninga
til orda «vân» og «van-» etter
hvert sammen.

■ Vi mangler stort sett ingen
ting, men vi sitter nå her og ven-
ter på jula. Vi venter på at den
skal komme. Noen av oss ven-
ter kanskje helst på at den skal
gå. For noen vil ordet «vanvidd»
være en passende beskrivelse
av adventstida. Kanskje mange
ville føle behov for et ord «av-
ventstid»?

Men alle har kanskje noe de
venter på? Og da kan det vel også
passe med ordet «påventstid»? I
påvente av jula kan vi i alle fall
tenke over om vi mangler noen
ord. Lag et nytt ord og gi det bort
til noen som «har alt».

Gledelig påventstid!